

ชื่อเรื่อง	การพัฒนาวิธีการห่อหุ้มดอกบัวหลวง (<i>Nelumbo nucifera</i> Gaerth.) พันธุ์สัตตบุชย์เพื่อการส่งออก
ผู้แต่ง	สิริณัฐ วัฒนศิริ และช.ณิฏฐ์ศิริ สุขสุวรรณ
ที่มา	วารสารวิทยาศาสตร์เกษตร ปีที่ 40 ฉบับที่ 3 (พิเศษ). หน้า 299-302. 2552.
คำสำคัญ	วิธีการการห่อหุ้ม; สารป้องกันและกำจัดเชื้อรา ; ดอกบัวหลวง

บทคัดย่อ

จากปัญหาธุรกิจการส่งออกดอกบัวหลวง พบว่า กลีบดอกช้ำและเกิดเชื้อราขึ้นกับดอกบัวหลวงในระหว่างขนส่งและการตลาด ดังนั้น จึงทำการศึกษาเพื่อแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นข้างต้น การทดลองได้แบ่งเป็น 2 ขั้นตอน ขั้นตอนที่ 1 ทำการตรวจหาชนิดของเชื้อราและความเข้มข้นที่เหมาะสมของสารป้องกันและกำจัดเชื้อราที่ช่วยลดความรุนแรงของโรคที่เกิดจากเชื้อราดังกล่าว ผลปรากฏว่า พบเชื้อรา *Cladosporium cladosporioides* บนยอดเกสรตัวเมีย และ benomyl 50% W.P. ที่ระดับความเข้มข้น 1,000 ppm เป็นวิธีการที่ดีที่สุดที่ช่วยลดความรุนแรงของเชื้อรา ขั้นตอนที่ 2 เปรียบเทียบวัสดุห่อหุ้มดอกบัวหลวงร่วมกับวิธีใช้สารเคมีป้องกันและกำจัดเชื้อรา โดยวางแผนการทดลองแบบ 3 x 2 factorial in CRD ประกอบด้วย 2 ปัจจัย คือ ปัจจัย A (วิธีการห่อหุ้มดอก) ได้แก่ A₁ คือการห่อหุ้มดอกด้วยโฟมตาข่าย; A₂ คือ การห่อหุ้มดอกด้วยฟิล์ม PVC ร่วมกับโฟมตาข่าย และ A₃ คือการห่อหุ้มดอกด้วยฟิล์มแอคทีฟร่วมกับโฟมตาข่าย สำหรับปัจจัย B (การใช้สารเคมีป้องกันและกำจัดเชื้อรา) ได้แก่ B₁ คือวิธีการควบคุม: การไม่พ่นสารป้องกันและกำจัดเชื้อรา และ B₂ คือการพ่น benomyl 50% W.P. ที่ระดับความเข้มข้น 1,000 ppm ซึ่งเป็นวิธีการที่ดีที่สุดจากขั้นตอนที่ 1 ผลปรากฏว่า วิธีการห่อหุ้มดอกด้วยวัสดุต่างๆร่วมกับการพ่นสารป้องกัน และกำจัดเชื้อรา ไม่มีความสัมพันธ์กันทางสถิติในเรื่องคุณภาพของอายุการปักแจกัน แต่พบว่า การห่อหุ้มดอกด้วยฟิล์มแอคทีฟร่วมกับโฟมตาข่าย เป็นวิธีการที่ดีที่สุดสำหรับการส่งดอกบัว เนื่องจากเป็นวิธีการที่ทำให้อายุการปักแจกันนานที่สุด คือ 3.25 วัน ในการทดลองครั้งนี้จะพบเชื้อราเมื่อปักแจกันไปแล้ว 4 วัน ซึ่งเป็นวันที่ดอกเริ่มเสื่อมสภาพแล้ว